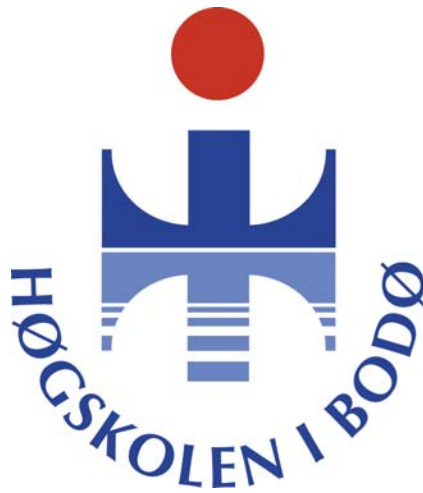

Metoderapport

Semesteroppgave
ved Senter for journalistikk,
Høgskolen i Bodø, våren 2004
Emnekode JO102U 001

[Kristin Jonassen Nordby]

Kandidatnummer: 26

Sjanger

Jeg har valgt å skrive en reportasjeserie med titlene: Kristelig folkehøgskole – en misjonsmark, Med Gud som veileder og Folkehøgskole med eller uten forkynnelse.

De to første reportasjene er featurereportasjer mens den siste er en nyhetsartikkel. Jeg har valgt å gjøre det slik fordi featurereportasjene sier noe om hvordan det er å gå på folkehøgskole som kristen, ikke-kristen eller hvis man ønsker å bli misjonær. En feature reportasje tillater deg å gå tett inn på kildene og dypt inn i stoffet, noe jeg følte egnet seg for tema jeg valgte. Dessuten tillater reportasjesjangeren at man har mange kilder og ser en sak fra flere sider enn i en ordinær nyhetsartikkel. En featureartikkel skal også ha personlig preg. I og med at jeg skildrer mine observasjoner, og refererer til samtaler jeg har hatt passer sjangeren godt til mine arbeidsmetoder. Folkehøgskoler har et uhøytidelig miljø og dette kan jeg få fram i en featurereportasje ved å bruke et muntlig og malende språk. Jeg kan legge vekt på detaljer, og se det store i det lille. Sammen med den tredje artikkelen får de to første reportasjene tyngde og man skjønner mer av bakgrunnen for hvorfor skolen oppleves ulikt for elevene.

Jeg vil si at reportasjeserien svarer til kravene om en nyhet, fordi temaet er vesentlig. Temaet rammer alle som vil søke folkehøgskole, eller som skal begynne på folkehøgskole til høsten. Dessuten er det aktuelt fordi det har vært mange oppslag i media om politikernes religiøse ståsted, og fordi det nylig er blitt gjort undersøkelser som viser at 50 prosent av befolkningen ikke er kristne. Religion er alltid et aktuelt tema.

Reportasjeserien svarer også til kravet om identifikasjon, fordi det er rundt ti prosent av 19-åringene som går på folkehøgskole. Det betyr at mange vil kjenne seg igjen i det jeg skriver. Den har elementer av konflikt i seg fordi kristne folkehøgskoler prøver å skjule sitt verdigrunnlag for å få elever. Dette faller ikke i god jord hos ikke-kristne elever eller hos interesseorganisasjonene. Det er også en reportasjeserie som kan sies å være sensasjonell, fordi den avdekker sider ved folkehøgskolen som det aldri har vært skrevet om før, så vidt jeg vet. Med andre ord er saken eksklusiv.

Bakgrunn

Mitt premiss for reportasjeserien om kristelige folkehøgskoler var: statsstøttede kristelige folkehøgskoler misjonerer overfor sine ikke-kristelige elever. Dette på tross av at folkehøgskolene skal fremme mangfold.

Jeg fikk idéen etter å ha snakket med venner og andre som hadde opplevd et folkehøgskoleår der de hele tiden måtte forsvare sitt livssyn. Dessuten følte mange at de var blitt lurt til å søke på en kristelig folkehøgskole, siden det ikke var godt nok presisert i studiekatalogen hva dette valget innebar. Jeg regnet med at de ikke var alene om å føle det slik, så jeg ønsket å belyse problemstillingen.

Kilder

Jeg fant først litteratur om folkehøgskolens historie via bibliotek. Jeg tok også kontakt med informasjonskontorene for folkehøgskolene. Jeg ble overrasket da jeg oppdaget at det fantes et eget kontor for de kristelige skolene og et eget for de frilynte. Ettersom jeg satte meg mer inn i materialet, så jeg at det også fantes to fagforeninger, og to blader for de ansatte i folkehøgskolen. Med andre ord var de kristelige og de frilynte folkehøgskolene helt adskilt organisatorisk sett, men likevel med en felles studiekatalog. Begge kaller seg folkehøgskole. For meg var dette underlig.

I studiekatalogen står det ingenting om hva det vil si å søke en frilynt eller kristen folkehøgskole. Men det gjorde det for bare få år siden. Etter hvert dukket flere spørsmål opp. I historiebøkene manglet en skikkelig forklaring på hvorfor de frilynte og de kristelige folkehøgskolene er så adskilt, men likevel har samme navn.

Hos informasjonskontorene fikk jeg brosjyrer for de enkelte skolene, mer litteratur om folkehøgskolene generelt, og flere utgaver av bladene Kristen folkehøgskole og Folkehøgskolen. I skolebrosjyrene gikk det stort sett klarere fram hva det vil si å velge en kristen skole enn det gjorde i felleskatalogen. Men det legges lite vekt på dette. Når jeg snakker med Pål Breivik informasjonsarbeider på informasjonskontoret for folkehøgskoler (IF), forteller han at markedet har gjort at flere skoler ikke tør å markedsføre seg som kristne for dette gir færre søknader til skolene. Spørsmålet om noen av de kristne skolene har en skjult agenda dukket opp.

I brosjyrene legger jeg også merke til et annet interessant element. Flere skoler har misjon som fag på timeplanen. Med andre ord får man tre studiepoeng for å lære å misjonere i ett år. Hva

synes politikere om dette? Eller Humanetisk forbund? Jeg bestemmer meg for å la dette være en av reportasjene i serien.

Jeg legger også merke til at bladene for folkehøgskolene er svært forskjellige når jeg leser dem. Dette er blader som blir gitt ut til de ansatte i folkehøgskolen og Stortinget. Jeg oppfatter bladet Folkehøgskolen som mye mer politisk rettet, med en politisk leder og relevant stoff for folkehøgskolene. Bladet Kristen folkehøgskole derimot inneholder en andakt, referater og framstår uten brodd. Det har ikke politisk stoff, men mye småstoff. Allerede her bestemmer jeg meg for å bruke redaktørene for bladene i en siste reportasje om folkehøgskolens historie, om en hundre år lang konflikt og hvor skolene nå står i forhold til hverandre. Jeg tenker redaktørene vil være mer uavhengige i forhold til hva de sier.

Hele tiden har jeg hatt det klart for meg at jeg må besøke folkehøgskolene for å kunne lage reportasjer av stoffet jeg samler inn. Reportasje betyr skildring, observasjon, ”show it don’t tell it”, man skal gå dypere inn i stoffet. En reportasje skal handle om mennesker og virkeligheten, og krever tilstedeværelse. Det vil være umulig å oppfylle disse kravene uten å selv være tilstede på skolene. Det vil bli helt absurd å lage en sak om folkehøgskoler uten å skildre et folkehøgskolemiljø.

Jeg bestemmer meg for å reise til Nordhordland folkehøgskole i Bergen som eies av Normisjon, for å sjekke om premisset mitt holder. Jeg velger denne folkehøgskolen fordi jeg vet om tidligere elever som mistriivdes her på grunn av misjoneringen, som jeg kan bruke som kilder hvis ikke de som nå er på skolen ønsker å si noe. Jeg ringer skolen og sier at jeg ønsker å lage en reportasje om kristne folkehøgskoler og hvordan både kristne og ikke-kristne elever opplever skolen. De ønsker meg hjertelig velkommen.

Til reportasje nummer to velger jeg å besøke Hurdal verk folkehøgskole som har en nyoppstartet linje som heter Backpackmission. Jeg velger akkurat denne skolen fordi det er mulig å reise til og fra på en dag fra Oslo. Jeg ringer og sier at jeg er interessert i skoler som har misjon på timeplanen, og spør om jeg kan komme og være med i undervisningen en dag. Jeg blir straks ønsket hjertelig velkommen og vi avtaler en dag etter påske.

Mine tre reportasjer skal altså handle om:

1. Folkehøgskoler som misjonerer ovenfor sine elever
2. Folkehøgskoler som har misjon på timeplanen

3. Den hundre år lange konflikten mellom frilynte og kristne folkehøgskoler.

I den første reportasjen drar jeg til en kristen folkehøgskole og ser hvilke aktiviteter det er for kristne versus ikke-kristne. Her vil jeg snakke med elever, men også med lærere og rektor. Jeg sammenligner informasjonen jeg tilegner meg med hva som står i brosjyren og på deres hjemmesider.

På Hurdal verk folkehøgskole ønsker jeg å se hvordan en time hvor man lærer å misjonere, er lagt opp, og hvordan disse elevene forholder seg til de andre elevene på skolen. Jeg ønsker å ta kontakt med politikere for å se hva de synes om praksisen. Jeg begynner å lete etter caser eller synspunkter utenfor skolene i forkant.

Jeg velger å ta kontakt med Humanetisk forbund (HEF) som for tiden holder på med et prosjekt for å redde folk som har blitt offer for religion. De vet forbausende lite om kristelige folkehøgskoler, og tror det er private skoler som bare er til for svært kristne elever. Jeg tar også kontakt med forsker Terje Tvedt som har jobbet mye mot statsstøttet misjon, men heller ikke han vet noe om folkehøgskoler. Jeg tar også kontakt med homse- og lesbeforbundet (LLH) for å se om de vet om noen som har blitt offer for religion på folkehøgskoler, men uten resultat. Dette gjør arbeidet noe vanskeligere, men er også positivt fordi det betyr at jeg sitter på saken alene.

På informasjonskontoret for folkehøgskoler (frilynt) får jeg også anledning til å se i klipparkivet. Her blir alt folkehøgskolestoffet samlet. Jeg sjekker permene to år tilbake men finner ingen kritiske artikler om folkehøgskoler overhodet. Med andre ord blir det vanskeligere for meg å finne caser til reportasjene, men også her får jeg bekreftet at saken er eksklusiv. Ved å lete i klipparkivene slår det meg at folkehøgskoler har sitt egne lukkede samfunn som andre ikke vet noe om. Det var nemlig kun positive reportasjer om fasiliteter og opplegg på skolene.

Etter å ha vært på skolene og fått bekreftet at de i høyeste grad misjonerer overfor elevene og at ikke-kristne elever føler seg lurt, tar jeg igjen kontakt med Terje Tvedt for å høre hva han synes om praksisen, men han mener ikke noe spesielt om det. Jeg tar deretter kontakt med Leder for kirke-, undervisnings- og forskningskomiteen, Rolf Reikvam, for å høre hvem som er ansvarlig og hva han synes. Han vet heller ingenting om praksisen i utgangspunktet men kommenterer likevel mine funn. Jeg bestemmer meg for å bruke han i reportasje tre.

Kildekritikk og journalistisk metode

Jeg intervjuer de fleste kildene jeg ønsker å bruke i reportasje tre før jeg drar til skolene. Det blir en overvekt av kilder fra de frilyntes interesseorganisasjon, men jeg føler det er greit, siden jeg ellers bare har kilder fra de kristne skolene i de andre reportasjene. Intervjuene gjør at jeg forstår stoffet bedre før jeg drar ut til skolene.

Det er en god tone i intervjuene med kildene. Jeg velger å intervju informasjonssjefen og lederen for NF etter at jeg har intervjuet redaktøren for Folkehøgskolen, Gunnar Fagerås. Jeg føler informasjonssjefen, Øyvind Brandt, kan si mer om samarbeidet mellom IF og IKF samt felleskatalogen. Jeg får opplyst av de andre at lederen for NF, Dag Wollebæk, kan mye om historien, derfor velger jeg å intervju han også. Jeg legger ingenting i mellom når jeg forteller hva ideen min går ut på. Jeg sier rett ut at jeg er kritisk til slik det er i dag og at jeg vet om elever som har blitt skuffet. Når jeg forteller om ideen min har de akkurat vært i et felles møte, så jeg legger problemstillingen fram for alle på en gang. Også mange andre informasjonsarbeiderne er der. De reagerer positivt til reportasjene jeg ønsker å lage. Jeg opplever dem som veldig behjelpelige. Dessuten er de ikke enige seg i mellom i sine konklusjoner, derfor mistenker jeg dem ikke for å ha en informasjonsstrategi klar på forhånd, selv om de kjenner hverandre.

Jeg intervjuer også redaktøren for Kristen folkehøgskole, Arild Bøe. Jeg er også åpen overfor han om hva jeg ønsker å skrive om, men gir ikke så sterkt uttrykk for at jeg er kritisk til hvordan de kristelige folkehøgskolene opererer i dag. Dette kommer han inn på selv. Jeg føler vi får en god tone og at han ikke er redd for å kritisere dagens praksis, selv om han er på den ”kristne siden”.

Jeg føler jeg har en fordel som ung jente i denne saken, fordi jeg kanskje ser mest ut som en folkehøgskoleelev selv. Dette merket jeg spesielt da jeg besøkte folkehøgskolene. Jeg gled lett inn i miljøet, og skolene ga meg helt frie tøyler. Jeg ble presentert for elevene og lærerne ved morgensamlingen på Nordhordland folkehøgskole. Der måtte jeg forklare i mikrofon hvorfor jeg var der. Jeg sa at jeg ville se hvordan skolemiljøet var for både kristne og ikke-troende. Det var ikke lett å tilfeldig støte på ikke-kristne elever, så jeg måtte aktivt oppsøke dem.

Arbeidsmetodene mine gikk ut på å observere og samtale med elever. Jeg deltok i måltider og satte meg sammen med folk som skravlet i sola eller spilte ball. Jeg deltok også i undervisningstimer og bibelgruppe. Jeg overnattet og dagen etter intervjuet jeg rektor om hans syn på saken.

På Hurdal verk folkehøgskole brukte jeg også observasjon og samtaler som metoder. Også der deltok jeg i undervisningen. Her forklarte jeg hva jeg ønsket til misjonsklassen. De var veldig gjestfrie. Begge skolene var forbausende åpne om sin misjonsvirksomhet. Dette gjorde arbeidet lettere for meg. Jeg følte ikke at jeg måtte snike meg rundt for å få tak i hemmeligholdt informasjon, men kunne gå åpent fram. Jeg opplevde at mange av de kristne også syntes skolenes kristne syn burde frontes tydeligere.

Jeg tok meg veldig god tid ved folkehøgskolene for å få så mye kildemateriale som mulig. Jeg var ved Nordhordland skole i over ett døgn. Dette syntes jeg var nødvendig for å få tatt gode bilder og for å få et bredt kildenett. På Hurdal verk tilbrakte jeg rundt seks timer før jeg dro tilbake til Oslo. I forkant av besøkene hadde jeg studert kataloger og internettsider.

Da jeg følte at jeg hadde alle fakta godt dokumentert etter skolebesøkene, tok jeg kontakt med Rolf Reikvam for å få en politisk vurdering av det hele. Jeg intervjuet han to ganger per telefon, men jeg følte ikke han tok seg god nok tid til å svare, og det var mange spørsmål han avfeide med det ”slik er det” argument. Jeg ville nok fått grundigere svar hvis jeg hadde ringt og avtalt et møte en dag han virkelig hadde tid.

Jeg har et bredt kildeutvalg til reportasjene i form av skriftlige og muntlige kilder. Jeg skulle gjerne hatt enda bredere kildeutvalg, men dette ble vanskelig da jeg ikke fant noe jeg kunne bruke i klipparkiv, hos HEF, hos Terje Tvedt eller hos LLH. Mine viktigste kilder er derfor elevene ved folkehøgskolene og deres opplevelse av hverdagen. Jeg synes selv jeg har gravd meg dypt ned i problemstillingen. Jeg mener det vil være nyttig for samfunnet å få vite om hva som foregår, ikke minst for fremtidige søkere til folkehøgskolene.

Endret premiss

Premisset mitt blir tydeligere og endrer seg ettersom jeg tilegner meg informasjon om folkehøgskolene. Dokumentasjonen jeg samler endrer tese og konklusjoner. Mitt nye premiss lyder: Kristelig og frilynt folkehøgskole er to vidt forskjellige skolegrener. Dette kommer ikke fram i felleskatalogen for folkehøgskoler. Dette er å lure søkere som bare har denne informasjonen å forholde seg til. Jeg velger også å spekulere i om dette skyldes at de kristelige skolene har slitt med søkertallet de senere år, mens de frilynte har økt.

Reportasje en viser konsekvensene av dette. Reportasje to viser enda en side ved forskjellene mellom de to skoleslagene. Dessuten forteller den at det gis poeng for bibelskole på

folkehøgskole, men ikke for bibelskole. Jeg spurte Rolf Reikvam om hvorfor det var slik, men han svarte bare at han helst ikke hadde sett at folkehøgskolene fikk poeng heller.

Artikkel tre utbroderer konflikten hos de som har mulighet til å endre praksisen ved folkehøgskolene i dag. Jeg følte at saken min ble styrket ettersom de alle bekreftet hva jeg ante ligger der. Det virker som om saken er et ulmende problem som ingen har turt å ta et skikkelig oppgjør med. Jeg håper mine reportasjer kan hjelpe med å sette problemstillingen på agendaen.

Formidling og presentasjon

Alt materialet resulterte i tre lange reportasjer/artikler. Jeg følte at jeg trengte å bruke så mye plass for å virkelig vise hva jeg har oppdaget og så mange sider av saken som mulig. Jeg har hele tiden tenkt at jeg skriver for et blad som Magasinet, hvor det er mulig å ha lange tekster og flere bilder. Jeg har gått dypt ned i materialet. Jeg har måttet kutte ut veldig mange kilder, for å gjøre stoffet oversiktlig og for å ikke forvirre leseren med for mange kilder. Det som også gjør at materialet trenger plass er det faktum at dette ikke har vært skrevet om tideligere.

Jeg har prøvd å forenkle stoffet så mye som mulig. I den første reportasjen har jeg en logisk oppbygning, der anslaget begynner med morgenandakten, og i slutten av reportasjen er det sent på kveld etter bibelgruppe. Rektor kommer mer som en kommentator helt til slutt. Kronologien er faktisk tro til slik jeg opplevde dagen, selv om naturligvis store deler av dagen er utelatt.

Jeg har prøvd å ta så få arrangerte bilder som mulig og heller være med på det som skjer der det skjer der og da, men det ble likevel noen oppstilte bilder. Men også her prøvde jeg å skape mer liv i bildet, enn bare rett opp og ned portretter. Det mest klassiske bildet er vel det av rektoren i form av et halvfigur portrett, men jeg føler det utstråler seriøsitet og autoritet som passer til det han sier og hvordan han framtrer på skolen. Jeg ønsker å ha ganske mange bilder til reportasjen, fordi jeg synes bildene også forteller en historie og er med på å styre troverdigheten av det jeg forteller.

Jeg bruker et lett språk i reportasjen og har jobbet mye med å få den til å bli en sammenhengende fortelling som skal være spennende å lese. Den skal være et vindu inn i et kristent folkehøgskolemiljø og refleksjoner rundt hverdagen her. Det er også bakt inn kritikk av hvordan kristne skoler både kan skremme og vise mindre hensyn overfor elever som ikke har samme tro. Det samme gjelder reportasje to som også er en slags fortelling fra skolehverdager til

elever som har misjon på timeplanen. Her prøver jeg også å vise hvordan jeg opplevde at noen av elevene aldri har vært i miljøer som ikke er sterkt troende.

Billedmessig prøver jeg også her å fortelle en historie, med å vise plakaten de hadde laget. Bildet der de hopper fra trappa, er for å vise en livlig ungdom med bibelen fast i hånda. Jeg synes bildet fra andakten med gullkorset i bakgrunnen er spesielt viktig, fordi det symboliserer hva reportasjene handler om: nemlig misjon i folkehøgskoler.

I artikkel tre får jeg forskjellige interessegrupper til å reflektere over problemet. Dette blir mer som en lang nyhetsartikkel som sier noe om hvorfor de andre reportasjene eksisterer.

Jeg er ute etter å finne ut hva som er bakgrunnen for at dagens praksis er slik og om det kan fortsette slik. Jeg bruker mange åpne kilder i denne artikkelen også og har gjort mitt beste for å komprimere stoffet, slik at det skal bli lett lesbart, og slik at konflikten kommer fram.

I alle reportasjene har jeg valgt å bruke faktabokser. Dette er for å vise hva saken faktisk dreier seg om og for å gjøre selve reportasjen lettere. I artikkel tre synes jeg det er viktig å ta med litt historie i en faktaboks slik at de som er interesserte kan sette seg inn i det, mens de som ikke orker, kan gå rett på reportasjen. Jeg synes faktaboksene gir stoffet mer tyngde.

Jeg har prøvd å tenke filmdramaturgi i oppbyggingen av de to featurereportasjene. Jeg begynner med et anslag som setter en stemning og som pirrer nysgjerrigheten. Deretter kommer en forklaring på hvor og hva, for å så bygge opp stemningen med nye historier. Avslutningsvis prøver jeg å ha ny informasjon som kan avslutte det hele. Reportasjene er ikke skrevet for å kunne kuttes nedenfra.

Artikkelen (reportasje tre) er mer tradisjonell i sin oppbygning, men er heller ikke laget for å bli kuttet nedenfra. Jeg åpner med en ingress som sier noe om problemet, deretter utdyper kildene konflikten. Til slutt har jeg et tankevekkende spørsmål som oppsummerer mye av konflikten: Hvem målbærer den kristelige kulturarven i dag? Og spørsmålet kommer fra en som jobber for de kristne informasjonskontorene.

Etiske dilemma

De etiske dilemmaene jeg kom over var å ikke være for farget av mitt eget premiss, men å holde sinnet åpent for at ting kanskje ikke var slik jeg trodde. Jeg oppdaget for eksempel at det var

mange flere som hadde blitt frelst og som trivdes med misjoneringen enn det jeg hadde antatt. Dessuten var det lettere å få tilgang til skolene enn jeg trodde.

Et annet dilemma er å ikke svartmale alle de kristne folkehøgskolene, fordi det er nok flere av dem som signaliserer de rette forventningene til elevene. Jeg har prøvd å være bevisst på å ikke svartmale skoleslaget.

Et tredje dilemma er at mitt eget livssyn kan være med på å farge stoffet og mine oppfatninger av skolene. Selv er jeg ikke-kristen og har derfor en distanse til bønnene og bønnemøtene jeg var vitne til. Dette kan også være positivt, fordi det er lettere for meg å se saken utenfra. Jeg har vært bevisst på å ikke fremstille de kristne som naive og uvitende.

Et fjerde dilemma er åpenhet i forhold til det jeg skal skrive om. Jeg sa ikke rett ut til de kristne skolene at jeg var kritisk til deres forkynnende holdninger fra starten av, men formulerte meg noe mer varsomt. Jeg sa at jeg ønsket å se på forskjeller mellom kristne og frilynte skoler og at jeg ønsket å se hvordan både kristne og ikke-kristne opplever folkehøgskolehverdagen.

Mitt største dilemma er nok at rektor ved Nordhordland insisterte på å gi meg kjempebillig kost og losji det døgnet jeg tilbrakte på skolen. Jeg måtte bare betale det samme som tidligere elever gjør når de er på besøk. Jeg prøvde å insistere på å betale normalpris, men det fikk jeg ikke. Det at skoleledelsen mottok meg med åpne armer på denne måten ville kunne gjøre det mye vanskeligere for meg å skrive noe negativt om skolen i etterkant. Jeg skrev nå likevel den kritikken elevene hadde å komme med, men jeg fremstilte også skolen som et hyggelig sted å være. Jeg har vært veldig klar over dette dilemmaet og håper jeg har klart å la være å farge reportasjen deretter.

Det siste dilemma jeg kom bort i var at jeg etter hvert ble blind på min egen sak. Etter hvert som jeg hadde jobbet ukesvis med stoffet sluttet jeg å synes stoffet var sensasjonelt og jeg skjønnte ikke lenger hva som egentlig var så kritikkverdig med dagens praksis, men etter å ha snakket med veileder Maria Konow Lund fikk jeg tenningen for oppgaven tilbake.

Organisering

Først leste jeg bakgrunnsliteratur og tok notater av det jeg leste. Dernest pratet jeg med kilder, dro ut til folkehøgskoler og pratet med mer kilder. Jeg valgte å ikke begynne å skrive noen av reportasjene før jeg hadde samlet inn all informasjonen slik at jeg først da kunne bestemme

hvilke kilder som passet best til hver artikkel. Men jeg begynte ganske tidlig å lage en tidslinje for å bruke som faktaboks i tillegg til reportasjene. Jeg har også diskutert premisset mitt med veldig mange underveis i jobbingen. Dette har gitt meg verdifulle innspill til å jobbe videre med.

Vinkling

Den røde tråden i reportasjeserien jeg har laget er at de kristne skolene har en forkynnende formålsparagraf og dette har søkerne en rett til å vite. Dessuten er det opplegg der elever lærer å misjonere og får konkurransepoeng for det. De misjonerende elevene vil også påvirke de andre på skolen. Mange av de jeg har snakket med forlanger at de kristelige skolene flagger sin profil. Sakene er tydelig bundet sammen i tema. Ingen av reportasjene vil gjøre seg like godt alene som sammen. Dette er det jeg opplever som spesielt utfordrene med å lage en serie reportasjer. Hele tiden må jeg tenke på hvordan de gjør seg best sammen, hvilken reportasje som bør stå først, osv.

Jeg føler vinklingen jeg har valgt understreker premisset mitt og gjør det holdbart. Selv om jeg har spisset stoffet for å få det lesbart, vet jeg at jeg kan stå for det 100 prosent.

Kilder og telefonliste

Jens Brun Pedersen i Humanetisk forbund 92292000

Hans Christian Næs skolekonsulent i HEF 93002773

Gunnar Fagerås redaktør Folkhøgskolen 93235449

Dag Wollebæk leder Norsk folkehøgskolelag 91882670

Terje Tvedt professor UIB 55589305

Landsforeningen for lesbiske og homofile i Bergen 55312139

Informasjonskontor for kristelige folkehøgskoler 22396450

Informasjonskontor for folkehøgskoler 22355370

Øyvind Brandt leder for IF 90077694

Arild Bøe redaktør Kristen folkehøgskole 22396456

Nordhordland folkehøgskole 56174300

Elever, lærere, stipendiater og rektor:

(Skolen har helt sikkert privatnummer)

Kristoffer Prangerød fra Sarpsborg

Cindy Larsen fra Kristiansand

Stine Muri fra Asker

Musikklærer Oddmund Solheim

Tone Ullestad fra Tananger
Solveig Sandvik fra Tananger
Hanne Salvesen fra Farsund
Astrid Grande fra Davik
Linn Cecilie Giske fra Ålesund
Ingvild Rogne fra Ålesund
Lærer Toril Vik
Ib Henrik Christiansen fra Sandefjord
Pia Edvartsen fra Lillestrøm
Mia Relling fra Skodje
Anne Mona Nordeng fra Lena
Ane Odland fra Vårhaug
Ida Knutsen Alvsvåg fra Bømlo
Hanne Ljøstad Bentsen fra Arendal
Ane Margrethe Drangsholt, stipendiat fra Kristiansand
Lærer Mona Rennan Hordvik fra Bergen
Anette Grødum fra Arendal
Rektor Jan Inge Wiig Andersen
Hurdal verk folkehøgskole 63987108
Wenche Lunde forkynner for Misjonssambandet
Lærer Morten Olsen 92290615 (han har telefonnumrene til elevene)
Stipendiat Gjermund Smenes fra Averøya
Marie McLauchland, Scotland
Kerstin Regina Bölt fra Tyskland
Valborg Lea fra Sandnes
Gunhild Knardal fra Godøy
Kristine Graff fra Gjerdrum
Tidligere elev ved Nordhordland Lene 97700515
Tidligere elev ved Nordhordland Camilla Tveter 95802415
Dessuten har jeg lest alle brosjyrene til de kristelige folkehøgskolene i Norge
Felleskatalogen for folkehøgskoler
En felleskatalog fra 1998
Alle artikler i klipparkivet til IF (det vil si alle artikler skrevet om folkehøgskoler de siste to årene) siden 2002
Litteratur:

Lagerstrøm, Bengt Oscar: Bruk av folkehøgskoler 2000/2001, Statistisk sentralbyrå, 2001/29, 54 sider

Mikkelsen, Arild: Grundtvig for begynnere... og oss andre – fire essays om grunnlagstekning i norsk folkehøgskole, Norsk Folkehøgskolelag og informasjonskontoret for folkehøgskolen, 2002, 78 sider

Akerlie, Olav: Frilynt folkehøgskole 1864-2001, Norsk folkehøgskolelag, 2001, 169 sider
Stortingsmelding nummer 51 (1995-1996), Om folkehøgskolen og utdanningssamfunnet, Kyrkje-, utdannings- og forskningsdepartementet, 1996, 25 sider

Folkehøgskolen, Norsk folkehøgskolelag, 1-2002, årgang 98, 30 sider

Folkehøgskolen, Norsk folkehøgskolelag, 8/9-2003, årgang 99, 26 sider

Folkehøgskolen, Norsk folkehøgskolelag, 2-2004, årgang 100, 26 sider

Kristen folkehøgskole, Norges kristelige folkehøgskolelag og informasjonskontoret for kristen folkehøgskole, nummer 5 - 2003, 65. årgang, 14 sider

Kristen folkehøgskole, Norges kristelige folkehøgskolelag og informasjonskontoret for kristen folkehøgskole, nummer 1 – 2004, 66. årgang, 22 sider

Kristen folkehøgskole, Norges kristelige folkehøgskolelag og informasjonskontoret for kristen folkehøgskole, nummer 6 – 2003, 65. årgang, 14 sider

Kristen folkehøgskole, Norges kristelige folkehøgskolelag og informasjonskontoret for kristen folkehøgskole, nummer 7/8 – 2003, 65. årgang, 22 sider

Det store norske leksikon Fal-Gal, folkehøyskole, Gyldendal og Aschehoug, 1996, 2 sider

Utdannings og forskningsdepartementet, Høringsnotat- Utkast til lov om folkehøgskoler, 200, 10 sider

Slumstrup, Finn, Akerlie, Olav, Grundtvigs opplysningstanker og vor tid, Nordisk folkehøjskoleråd, 1983, 82 sider

Familieboka, Verket om virkelighetens eventyr, Elektronikk-Førstehjelp, H. Aschehoug & co (W. Nygaard), Oslo 1950, Annen utgave, 3 sider

Gyldendals nye konversasjonsleksikon, Gyldendal norsk forlag, 1948, 1 side

Fokus, Illustrert familieleksikon, Bind 2, H. Aschehoug & co (W. Nygaard), Oslo 1959, 1 side